

Social- och hälsovårdsministeriets riktlinjer för internationellt samarbete och EU-samarbete 2024–2027

Social- och hälsovårdsministeriets riktlinjer för internationellt samarbete och EU-samarbete 2024–2027 styr ministeriets och förvaltningsområdets verksamhet i internationella frågor och i EU-ärenden. Riktlinjerna bildar en strategisk helhet och fastställer prioriteringar som hjälper ministeriet och hela koncernen att på ett kostnadseffektivt sätt rikta de allt knappare resurserna till de frågor som är centrala för Finland. Riktlinjerna betonar proaktiv, horisontellt koherent påverkan.

Enligt lagen om statsrådet (175/2003) och reglementet för statsrådet (262/2003) behandlar varje ministerium internationella ärenden inom sitt ansvarsområde. Social- och hälsovårdsministeriet behandlar fördrag och andra internationella förpliktelser som hör till ministeriets ansvarsområde samt ärenden som ska avgöras inom EU. Ministeriet deltar aktivt i centrala förvaltningsövergripande och internationella organisationers verksamhet och i behandlingen av ärenden som har samband med utvecklingen av dem. I all beredning av den nationella lagstiftningen beaktar ministeriet förpliktelserna i EU-rätten och i allmän internationell rätt.

Social- och hälsovårdsministeriet ansvarar för att Finlands ståndpunkt utformas och representeras i flera internationella organisationer inom sitt eget ansvarsområde. Ministeriets viktigaste ansvar på global nivå är Världshälsoorganisationen WHO, FN:s kommission för social utveckling CSocD, FN:s kvinnokommission CSW, FN:s narkotikakommission, Internationella arbetsorganisationen ILO, FN:s aids-program UNAIDS, Internationella vaccininstitutet IVI och FN:s forskningsinstitut för social utveckling UNRISD. På regional nivå är ministeriets samarbetspartner förutom EU också Europarådet, Nordiska ministerrådet, Barents euroarktiska råd, samarbetet kring EU:s nordliga dimension, Östersjöstaternas råd (CBSS), WHO/EURO samt European Observatory on Health Systems and Policies. Våra andra centrala samarbetspartner är bland annat OECD, koalitionen för epidemiberedskap och innovationer CEPI och underarbetsgruppen för hälsa Joint Health Group, som lyder under Natos resilienskommitté.

Verksamhetsmiljön befinner sig i omfattande förändring

Till vissa delar har det skett framsteg i den globala utvecklingen. Till exempel den förväntade livslängden i utvecklingsländerna har ökat och mödra- och barndödligheten har minskat. Den internationella verksamhetsmiljön står emellertid inför stora förändringar och utmaningarna i det internationella samarbetet är betydande. Den internationella politiken präglas av oförutsägbarhet. Konflikterna mellan stormakterna har trappats upp, det blir allt svårare att ingå internationella avtal, skillnaderna i utveckling ökar och den hållbara utvecklingen går flera steg tillbaka. Skiljelinjerna mellan det globala nord och syd har ökat bland annat i och med den ojämlikhet som upplevts under pandemin. Många utvecklingsländer har förlorat förtroendet för det internationella regelbaserade systemet, eftersom det upplevs som orättvist och västcentrerat. Rysslands anfallskrig mot Ukraina har genom den kontinuerliga spänningen mellan EU och dess allierade och Ryssland haft en stark inverkan på de internationella organisationernas verksamhet, vilket har försvårat beslutsfattandet.

Ur ett globalt perspektiv framskrider de värden som vi betraktar som universella, såsom demokrati och öppenhet samt mänskliga rättigheter, inte längre på det sätt som vi är vana vid. Motståndet mot jämställdhet mellan könen och kvinnors och flickors rättigheter samt könsminoriteters och sexuella minoriteters rättigheter har ökat. Utmaningarna i det globala multilaterala samarbetet, den ökade protektionismen och Europas försvagade ställning är faktorer som präglar tiden. EU måste kunna möta de stora strukturella utmaningarna, inklusive EU:s utvidgning, som i betydande grad kan påverka EU:s verksamhet. Digitaliseringen förändrar vårt sätt att agera i en aldrig tidigare skådad takt och innehåller utmaningar men också stora möjligheter. Hälsosäkerhetsrisker, inklusive ökad antimikrobiell resistens, påverkar hälsosystemens funktionsförmåga.

Klimatförändringens konsekvenser för hälsan och för välfärden har tagits upp på agendan för det internationella samarbetet. De ökade extrema väderfenomenen samt den försämrade biologiska mångfalden och det försämrade ekosystemet påverkar i allt högre grad människors liv, utkomst, jämlikhet, välfärd, fysiska och psykiska hälsa samt hälsosystemens hållbarhet.

Fungerande social- och hälsovårdssystem är centrala med tanke på stabiliteten i samhällena, den hållbara utvecklingen, befolkningens välfärd samt hälsosäkerheten. Befolk-

ningens välfärd, produktiviteten, den ekonomiska tillväxten och den makroekonomiska stabiliteten stödjer varandra. Detta utgör ett betydande element i hållbar utveckling både i länder med hög och låg inkomstnivå.

Social- och hälsovårdsministeriets verksamhetssätt och prioriteringar

Social- och hälsovårdsministeriet arbetar aktivt både i EU och globalt och beaktar sina internationella förpliktelser i verksamheten. Social- och hälsovårdsministeriet fokuserar användningen av sina resurser i EU-ärenden och internationella frågor framför allt på att främja de prioriteringar som nu ställs upp. Detta sker emellertid också beaktande de förpliktelser som bland annat följer av medlemskap i internationella organisationer samt av beredningen av EU-lagstiftning som direkt eller indirekt gäller sektorn.

För att målen ska nås vidareutvecklas ministeriets interna beredning och stärkandet av den internationella kompetensen hos ministeriets ledning och experter. Med tanke på påverkansarbetet är det viktigt att hela koncernens insats och den kompetens som finns inom koncernen utnyttjas i internationella frågor och i EU-frågor. Styrkan för ett litet land när det gäller påverkan baserar sig på att det bildas partnerskap samt på ett brett och välberett påverkansarbete i rätt tid. Det är viktigt att påverka redan när politiska riktlinjer eller förslag fortfarande är under beredning, dvs. att satsa på förhandspåverkan. Motiverade argument, vetenskapliga belägg och enhetlig verksamhet i alla skeden av beredningen av den internationella verksamheten och EU-verksamheten är centrala med tanke på resultaten och en kostnadseffektiv användning av resurserna.

Ministeriet främjar en god förvaltning av internationella organisationer och bättre förutsägbarhet i fråga om finansieringen. Social- och hälsovårdsministeriet betonar EU som en central referensram för sin globala verksamhet. Ministeriet betonar ett nära samarbete med de nordiska och baltiska länderna och söker aktivt partnerskap också i större utsträckning med likasinnade länder temavis. Ministeriet påverkar effektivt genom välberedda och samordnade ståndpunkter i olika internationella sammanhang och genom att beakta helheten också i enskilda ärenden samt genom strategisk förhandspåverkan.

Ministeriets prioriteringar i EU-samarbetet och det internationella samarbetet 2024–2027 är:

- Övergripande säkerhet och resiliens
- Välfärdsekonomi
- Jämställdhet mellan könen, likabehandling och mänskliga rättigheter

Tyngdpunkter i verksamheten

1) Övergripande säkerhet och resiliens

- Social- och hälsovårdsministeriet betonar hur viktiga kriståliga hälsosystem, primärvård samt socialt skydd som bekämpar fattigdom och stärker delaktigheten är för resiliensen, stabiliteten i samhällena, det ömsesidiga förtroendet och den övergripande säkerheten.
- Social- och hälsovårdsministeriet anser att det är viktigt både med internationellt samarbete och med varje lands plikt att förbereda sig, förebygga, upptäcka och bemöta hot mot hälsan.
- Social- och hälsovårdsministeriet deltar i och påverkar åtgärder som syftar till att förebygga och stävja klimatförändringens konsekvenser för hälsan och social- och hälsovårdssystemen, med beaktande också av klimatförändringens konsekvenser för könen och den psykiska hälsan.

De politiska åtgärder och strukturer som under normala förhållanden stöder människors hälsa och välfärd samt förebygger fattigdom och utslagning stärker resiliensen. Det innebär samhällelig stabilitet, förtroende och kristålighet samt medborgarnas och systemens förmåga att anpassa sig till och reagera på förändringar och kriser samt att smidigt återgå från kriser till den normala samhällsordningen. En förutsättning för att man ska kunna reagera på framtida pandemier är att social- och hälsovårdssystemen stärks, särskilt med fokus på primärvården. Alla länders, i synnerhet utvecklingsländernas, beredskap att förebygga, upptäcka och bemöta nationella och gränsöverskridande hot mot hälsan bör stärkas i det tvärssektoriella internationella samarbetet. Tillräcklig personal inom hälso- och sjukvården och folks mentala resiliens har blivit viktiga när det gäller att svara på utdragna kriser.

Social- och hälsovårdsministeriet håller sig i främsta ledet och gör pilotförsök när metoderna och jämförelserna för mätning av hälsosystemens prestationsförmåga (HSPA) och resiliens utvecklas i form av internationellt samarbete.

Även EU:s åtgärder i fråga om beredskap bör stärkas med beaktande av den övergripande säkerheten. Finland anser att det är nödvändigt att stärka EU:s globala roll och inflytande och vill utveckla Europeiska unionen till en alltmer verkningsfull global aktör.

Social- och hälsovårdsministeriet anser det vara viktigt att tillgången till läkemedel, medicinsk utrustning, blod-, vävnads- och cellprodukter och material säkerställs både under normala förhållanden och vid kriser. EU:s öppna strategiska autonomi och globala roll bör vara i balans. EU måste minska det skadliga beroendet, söka nya partner och stärka sin egen produktionskapacitet för kritiska material som vacciner, läkemedel, medicinteknisk utrustning och de råvaror som behövs för dem. Samtidigt är det viktigt att EU främjar den regionala tillverkningskapaciteten för läkemedel och vacciner, bland annat i samarbete med Afrikanska unionen, för att säkerställa lika tillgång till läkemedel och vacciner i utvecklingsländerna. Situationen med antimikrobiell resistens är ett allvarligt och gränsöverskridande globalt problem som utsätter människor för en betydande risk överallt. Internationellt samarbete för att förbättra den globala situationen med antimikrobiell resistens är centralt för att stärka den övergripande säkerheten.

One Health -modellen beaktar sambanden mellan människors, djurs och miljöns hälsa, inklusive antimikrobiell resistens, biodiversitet, livsmedelstrygghet och klimatförändringen. Fattigdom hotar hälsan och hälsosäkerheten överallt och påverkar bland annat utvecklingen av zoonoser. Klimatförändringen är enligt Världshälsoorganisationen det största enskilda hotet mot den globala hälsan och fattigdomsminskningen. Den ökar antalet sjukdomar, försvårar uppnåendet av universell hälsotäckning och orsakar 250 000 ytterligare dödsfall varje år. I värsta fall stärker klimatförändringen ojämställdheten och ojämlikheten såväl mellan som inom länderna. Social- och hälsovårdsministeriet anser att klimatförändringens direkta och indirekta konsekvenser för människors hälsa och välfärd, jämställdheten mellan könen och hälsosystemen kräver åtgärder.

2) Välfärdsekonomi

- Social- och hälsovårdsministeriet främjar en välfärdsekonomi baserad på en stabil och hållbar ekonomisk politik horisontellt i sitt påverkansarbete internationellt och i EU.
- Social- och hälsovårdsministeriet främjar verkningsfulla och effektiva välfärdspolitiska åtgärder och strukturer som stöder välfärd och ekonomisk tillväxt, produktivitet och makroekonomisk stabilitet.
- Social- och hälsovårdsministeriet arbetar för att stärka balansen mellan ekonomisk, ekologisk och social hållbarhet i sin påverkan internationellt och i EU.

Välfärdsekonomi baseras på en stabil och hållbar ekonomisk politik. Välfärdsekonomi är en horisontell verksamhetsmodell som är baserad på sektorsövergripande samarbete mellan olika politikområden och som betonar den ömsesidigt stödande karaktären hos den ekonomiska politiken och välfärdspolitiken. Målet är en balans mellan ekonomisk, ekologisk och social hållbarhet som kopplar välfärdsekonomin till Agenda 2030 och målen för hållbar utveckling.

Välfärdsekonomin betonar vilken betydelse effektiva och verkningsfulla politikåtgärder och strukturer som stöder välfärden har för att stärka sysselsättningen och hållbar ekonomisk tillväxt. När människor har god arbets- och funktionsförmåga, utbildning och kompetens och är jämlika, främjar det ekonomisk tillväxt och förbättrar produktiviteten. Genom preventiva åtgärder inom social- och hälsovårdssektorn, inklusive säkerhet och hälsa i arbetet, samt genom åtgärder som främjar hälsa och välfärd kan man avsevärt stärka hållbarheten i de offentliga finanserna på lång sikt.

En av de centrala delarna i välfärdsekonomin är omsorgsekonomin. Strukturerna inom omsorgsekonomin har en betydande inverkan på jämställdheten mellan könen och på kvinnors ställning på arbetsmarknaden samt mer allmänt på samhällsekonominns produktivitet, konkurrenskraft och hållbarhet.

Välfärdsekonomi var en av de frågor som Finland prioriterade under EU-ordförandeskapet 2019. Ett centralt budskap i rådets slutsatser, som bereddes förvaltningsövergripande 2018–2019, är att välfärd är viktigt för EU:s ekonomiska tillväxt, produktivitet, hållbarheten i de offentliga finanserna på lång sikt och för stabiliteten i samhället. I enlighet med riktlinjerna i de slutsatser som rådet antagit anser Finland att det är viktigt att den nya kommissionen fortsätter att stärka välfärdsekonomin och EU:s sociala dimension, bland annat genom att utveckla den sociala dimensionen i den europeiska planeringsterminen.

Främjandet av den psykiska hälsan har en stark koppling till välfärdsekonomin och till resiliensen. Finland stöder en integrerad modell för psykisk hälsa med utgångspunkten att psykisk hälsa främjas över sektorgränserna.

Finland samarbetar med WHO för att förbättra beaktandet av det dubbelriktade sambandet mellan hälsa och ekonomi, både på regional och på global nivå. Under Finlands ledning antog WHO:s generalförsamling en resolution om ekonomi och hälsa. Genom resolutionen ombeds WHO att utarbeta en handlingsplan för temat. Välfärdsekonomin är ett ledande tema i Finlands arbete för att påverka beredningen av FN:s toppmöte Social Summit 2025,

bland annat genom FN:s kommission för social utveckling CSocD, Världshälsoorganisationen WHO, Internationella arbetsorganisationen ILO och FN:s forskningsinstitut för social utveckling UNRISD.

Det är viktigt att som ett stöd för konsekvensbedömningarna utveckla verktyg för att mäta hur välfärdspolitiken påverkar ekonomin och hur de ekonomiska besluten påverkar människors välfärd och ojämlikheten mellan befolkningsgrupper och regioner. Social- och hälsovårdsministeriet följer, stöder och utnyttjar det arbete som utförs av OECD och FN:s statistiska kommitté för att utveckla verktyg för att utvärdera välfärdsekonomin.

Den finländska välfärdsmodellen är en framgång som väcker stort intresse i FN, EU och på den internationella marknaden. Finland är ett av de ledande länderna när det gäller hållbar välfärd.

3) Jämställdhet mellan könen, likabehandling och mänskliga rättigheter

- Social- och hälsovårdsministeriet främjar tillgodoseendet av de mänskliga rättigheterna enligt FN:s konventioner om mänskliga rättigheter. I social- och hälsovårdsministeriets arbete är de så kallade ekonomiska, sociala och kulturella mänskliga rättigheterna (de så kallade ESK-rättigheterna), inklusive rätten till hälsa och socialt skydd, av särskild betydelse.
- Social- och hälsovårdsministeriet driver frågor om och försvarar jämställdheten mellan könen, kvinnors och flickors rättigheter samt sexuella minoriteters och könsminoriteters rättigheter. Jämställdhet mellan könen främjas genom särskilda åtgärder och jämställdhetsperspektivet integreras i allt beslutsfattande och i all beredning.
- Social- och hälsovårdsministeriet främjar likabehandling och beaktar personer i en sårbar ställning.

Motståndet mot jämställdheten mellan könen, kvinnors och flickors rättigheter samt könsminoriteters och sexuella minoriteters rättigheter har ökat inom EU och globalt. Finland främjar jämställdhet mellan könen och kvinnors och flickors rättigheter på ett genomgående sätt i all sin internationella verksamhet. Finland fortsätter att främja jämställdheten mellan könen och kvinnors och flickors rättigheter, inklusive sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter i anslutning till dessa, samt frågor som gäller sexuella minoriteter och könsminoriteter. Finland motverkar en försämring av jämställdheten mellan könen och av rättigheterna för sexuella minoriteter och könsminoriteter.

Finland integrerar köns- och likabehandlingsperspektiven genomgående i den periodiska rapportering som hör ihop med de internationella konventionerna om mänskliga rättigheter och med genomförandet av FN:s Agenda 2030 för hållbar utveckling. Det internationella avtalssystemet och människorättsförpliktelserna utgör en viktig grund för främjandet av jämställdhet mellan könen både nationellt och globalt. Det är viktigt att stödja dessa, liksom också genomförandet och uppföljningen av det särskilda målet för jämställdhet mellan könen (SDG 5).

Finland tar initiativ och främjar jämställdhet mellan könen, kvinnors och flickors rättigheter och mänskliga rättigheter i EU och i det internationella samarbetet. Centrala teman är bland annat jämställdhet i arbetslivet, inklusive lönejämställdhet, omsorg och jämlik fördelning av omsorg, bekämpning av könsrelaterat våld samt jämställdhet i beslutsfattandet. Det är också viktigt att stärka strukturerna för integrering av jämställdhetsperspektivet och jämställdhetsbudgetering.

Sexuellt våld mot barn, särskilt lockande av barn för sexuella ändamål på nätet och med hjälp av sociala medier, har ökat globalt i en alarmerande takt. FN:s konvention om barnets rättigheter förpliktar till ett omfattande samarbete för att främja barnets rättigheter.

Finland främjar likabehandling och beaktar personer i en sårbar ställning. Finland är aktivt i det internationella samarbetet och i EU-samarbetet för att främja rättigheterna för personer med funktionsnedsättning. Förpliktelserna i FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning ska beaktas i påverkansarbetet, beredningen och beslutsfattandet. Det är särskilt viktigt att de egna organisationerna för personer med funktionsnedsättning ges rätt och möjlighet av det allmänna att föra in sina egna insatser och sin egen kompetens i utvecklingen av samhället så att allas delaktighet säkerställs. Denna princip ska tillämpas även i krissituationer. I internationella organisationer och i EU stöder Finland arbetet för att främja romernas rättigheter.

4) Universell täckning för hälsa och socialt skydd

- Social- och hälsovårdsministeriet stöder målen i agendan för hållbar utveckling om universell täckning för hälsa och socialt skydd som mänskliga rättigheter.
- Social- och hälsovårdsministeriet prioriterar tjänster på basnivå (inklusive SRHR) som minskar ojämlikhet och fattigdom samt stärker stabiliteten i samhället och förutsättningarna för utveckling. Dessa stärker även samhällenas och medborgarnas resiliens,

alltså beredskapen att anpassa sig till förändringar och reagera på kriser, inklusive kriser som hänför sig till hälsosäkerheten.

- Social- och hälsovårdsministeriet fortsätter att främja principen Hälsa i all politik.

Ett socialt skydd, inklusive högklassiga social- och hälsovårdstjänster, som omfattar hela befolkningen är ett effektivt sätt att minska fattigdom, ojämlikhet och marginalisering och få alla människor att bidra till samhällsekonomin och till uppbyggandet av nationen. Social- och hälsovårdsministeriet stöder målen i agendan för hållbar utveckling om universell täckning för hälsa och socialt skydd (UHC och USP) som mänskliga rättigheter. Målen för hållbar utveckling är att folk ska ha universell tillgång till behövliga tjänster som stöder välbefinnandet, främjar och skyddar hälsan och förebygger sjukdomar utan att tjänsterna medför en oskälig ekonomisk börda för dem.

Det är viktigt att prioritera tjänster på basnivå (inklusive SRHR) som minskar ojämlikhet och fattigdom samt stärker stabiliteten i samhället och förutsättningarna för utveckling. De stärker också samhällenas och allmänhetens resiliens, alltså beredskapen att anpassa sig till förändringar, reagera på kriser och återhämta sig från dem. Detta är viktigt bland annat vid hanteringen av kriser orsakade av pandemier.

Hälsa och välfärd är summan av många faktorer. I enlighet med principen Hälsa i all politik (HIAP) kan man inom alla sektorer och på alla nivåer i samhället träffa val som främjar hälsa och välfärd. Finland introducerade begreppet i EU och globalt 2006. Social- och hälsovårdsministeriet fortsätter att främja principen.

På de internationella forum och EU-forum som social- och hälsovårdsministeriet har ansvar för är det viktigt att främja ovannämnda teman och delta i stödandet av den globala och regionala utvecklingen genom expertinsatser. Social- och hälsovårdsministeriets finansiella insats i olika internationella forum består nästan uteslutande av betalningen av Finlands medlemsavgift. Inom de sektorer som social- och hälsovårdsministeriet ansvarar för finns det knappt någon så kallad öronmärkt finansiering som stöder olika internationella organisationers politiska åtgärder.

Finlands aktiva insats är viktig, i synnerhet i FN:s strukturer. Även om det på lång sikt har gjorts stora framsteg när det gäller SDG-målen för den sociala dimensionen av hållbar utveckling, finns det för närvarande stora utmaningar. Efter den ytterligare börda som pandemin medfört står uppnåendet av målen för hållbar utveckling, inklusive målet om hälsa och välfärd (SDG 3) till 2030, på spel på grund av de många parallella kriserna. En central

utmaning när det gäller att uppnå UHC- och USP-målen är ojämlikhet: uppskattningsvis 3,5 miljarder människor, dvs. lite under hälften av världens befolkning, lider brist på tillgång till nödvändiga hälso- och sjukvårdstjänster. Cirka två miljarder människor står inför katastrofala eller utarmande hälsoutgifter. Världshälsoorganisationen WHO rekommenderar en reform av hälso- och sjukvårdssystemen genom fokus på primärvården. Största delen (90 procent) av de viktigaste UHC-åtgärderna kan genomföras med hjälp av en strategi för primärvården.

5) Digitalisering

- Social- och hälsovårdsministeriet fortsätter sitt aktiva arbete med att påverka inom EU och på globala arenor inom sektorerna för dataekonomi och digital omvandling.
- Social- och hälsovårdsministeriet utnyttjar i sin verksamhet Finlands ställning som ett land med unika datalager och en föregångare när det gäller reglering av hälsouppgifter samt som en attraktiv plattform för utveckling av teknik och läkemedel och som handelspartner.

Finland har redan länge varit en föregångare när det gäller primär användning av hälsoinformation. Upprätthållandet av Finlands sakkunnigroll och genomslag när det gäller att främja digital transformation är väsentligt i en global kontext och i EU-kontext. Inom området för förstagångsansvändning fokuseras Finlands deltagande på att stärka informationens interoperabilitet och medborgarnas delaktighet.

Social- och hälsovårdsministeriet fortsätter det aktiva EU-samarbetet och EU-påverkan i anslutning till primär användning och sekundär användning samt samarbetet i anslutning till EU:s genomreglering och rörlighet för och användning av genomdata. Finland fortsätter sitt aktiva samarbete inom WHO i frågor som rör digitalisering och innovation. Social- och hälsovårdsministeriet har understött verksamheten vid WHO:s innovationscenter i Genève. När FN:s generalsekreterares färdplan för digital och artificiell intelligens genomförs deltar Finland i flera projekt som handlar om att utnyttja artificiell intelligens.

Social- och hälsovårdsministeriet har som mål att påverka regleringen och utnyttjandet av data, i synnerhet hälsoinformation och genomdata, på EU-nivå och på global nivå samt regleringen av artificiell intelligens på ett sätt som respekterar de grundläggande fri- och rättigheterna och där EU är en föregångare globalt. Det har utrikes- och säkerhetspolitisk betydelse vilket land de tekniska lösningar som stärker olika länders hälsoinformationssy-

stem kommer ifrån och vilken reglering dessa tekniska lösningar baseras på. Digitaliseringen medför å andra sidan även ur utvecklingspolitiskt perspektiv möjligheter att främja tillgången till social- och hälsovårdstjänster för de människor som är mest sårbara. Utgångspunkterna för arbetet är digital delaktighet och likabehandling.

I enlighet med tillväxtstrategin för forsknings- och innovationsverksamhet inom hälsobranschen är målet att ytterligare förbättra Finlands ställning som en internationellt känd föregångare inom forsknings- och innovationsverksamhet, investeringar och ny affärsverksamhet inom hälsobranschen. Hälsobranschen är i sin helhet en av de snabbast växande branscherna i världen. Staten och offentliga sektorn har en viktig roll när det gäller att definiera företagsklimatet, särskilt i Europa och Asien. Finland anses vara ett land med högteknologi och en hög digitaliseringsgrad och med kunskap om utnyttjande av omfattande datalager och hälsoinformation.

Finland stöder arbetet för att stärka digitaliseringen vid samordningen av de olika systemen för social trygghet och arbetet för att underlätta rörligheten för personer inom Europa. Detta är en del av det bredare målet att främja den digitala omställningen, minska den administrativa bördan samt förbättra den inre marknadens funktion och den europeiska ekonomins konkurrenskraft.

Finlands konkurrenskraft bygger förutom på specialisering och hög kompetens även på internationellt samarbete. Strategiskt samarbete med tredje länder är också en viktig möjlighet för Finland. Till exempel tekniska innovationer i anslutning till åldrande, tidig diagnostisering av sjukdomar, individualiserad medicin och utveckling av hanteringen av servicehelheter erbjuder ett naturligt gränssnitt med många länder. Den snabbt växande hälso marknaden i utvecklingsländerna bör beaktas i FoUI-verksamheten och i exportfrämjandet inom hälsobranschen i Afrika, Asien och Sydamerika (G7, G20-åtagandena) och i EU:s Global Gateway-program.